

Oredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izida v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Abonemna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 3.

Maribor, dne 9. januarja 1911.

Letnik III.

Konec krize.

Dunaj, 8. jan. 1911.

Baron Bienenrth sestavlja svojo vlado na podlagi iste večine, kakor jo je imel pred demisijo, le da je ta večina še bolj nezanesljiva kot je bila dosedaj. Voditelj Poljske ljudske stranke Jan Stapinski ni prišel pri krizi na svoj račun. Ni postal niti minister za Galicijo niti ne postane načelnik Poljskega kola, kar je tudi trdno poročstvo za ministrski portfelj pri prihodnji novi krizi. Pridržal si je vsled tega prosto roko, kar pomeni, da bo stal zopet bližje slovanske opozicije in da se na njegove glasove ni vselej zanešati. Na nemški strani pa se je zljubila enaka taktika nemškimi radikalcem. Načelnik njihovega kluba Pachner ni postal nemški minister krajan, ker Bienenrth te institucije sploh ne mara več oživeti, za to izrabljajo sedaj nakano Bienenrthovo, da se pozove tudi češki uradnik v kabinet, za frondiranje. Seveda se bodo radikali dali pomiriti, ampak gotovo je, da večina po krizi ne bo niti tako konsolidirana kakor je bila pred krizo. Ker Poljaki s krizo niso dosegli svojih kanalov, je tudi razvidno, da se jim je šlo le za zmenjavo Bilinskega in Dulembe z drugimi osebami. Dosedanji načelnik Poljskega kola dr. Glombinski postane železniški minister, sekijski načelnik poljedelskega ministrstva vitez Zaleski minister za Galicijo.

S to krizo, ki se bliža svojemu koncu, je postal torej položaj Bienenrthov, oziroma parlamenta, še bolj labilen. To se pravi, ali bo šel kmalu Bienenrth ali pa bo šel parlament. Pri normalnem razvoju razmer je seveda bolj verjetno, da bo razpuščen parlament, ampak nepričakovane incidence lahko vržejo tudi barona Bienenrtha.

Bienenrth sam uvideva svoje košljivo stališče in za to zatrjuje, da je sedanjí njegov kabinet le prehodni. Upa morda tudi, da se vendar-le posreči pogajanja med Čehi in Nemci, in potem bi Bienenrth bil pripravljen, pritegniti tudi Čeha v večino in sestaviti parlamentarno ministrstvo. Ampak lepi upi na češko-nemško spravo so že marsikateremu kabinetnemu šefu splavali po vodi, in zato je njegovo zatrjevanje o prehodnosti kabineta razumeti le v tem smislu, da že Bienenrth sam misli na zopetni skorajšnji padeč, ali pa da ima v kalkulu razpust zbornice. V parlamentarnih krogih se splošno računi, da državni zbor ne bo več dolgo živel.

PODLISTEK.

Veseli sejem.

(Slika iz Slovaškega. — Češki spisala B. Dubaka.)

Stric Vašulka je odprl škripajoča vrata ter tako pripravil pot čilim, vzpenjajočim se konjičem, ki so bili zapreženi v prazne opravljeni voz s popolnoma novimi koši.

Pestra slika se je nudila očesu.

Tetka je sedela tam v vsej svoji obširnosti kakor cvetoči mak. Rudečo kanafasko (krilo) je imela skrbno razloženo na mehkem otepu vonjajočega sena, da bi je ne zmečkala, a na njej, na slami, je počivalo šest lepih, doraslih prašičev, ki so dajali lepo spričevalo o njenem včerajšnjem trudu ter se bliščali kakor sneg.

„Mogli bi jih poslati na razstavo!“ rekla je zadovoljno ter se ozirala s ponosom na nje.

Ali ni bil končno sejem razstava. Ljudje se zastavljajo, ogledujejo, hvalijo, in kaka čast za gospodarja, če je blago tako čisto, lepo. Tako blago se vedno lahko proda.

Vašulka je bil tudi zadovoljen. Zapalil si je pipo, zaprl vrata ter skočil k ženi na voz. Posadil se je zraven nje, pognal konje in že so drdrali po beli cesti.

„Veš, Martin, koliko računim, da utržiwa?“ je začela tetka, dasi so se ji besede tresle na jeziku. „Najmanj štirideset goldinarjev. Računim par po trinajst. To si zapomni, da naju ne ogoljufajo!“

Stric Vašulka je izpustil mogočen oblak dima ter se odkašljal.

„Da bi jih le polovico prodali“, je rekel nato. „Ko bi le ne hotela zopet pokupiti vse, kar boš videla.“

Program novega Bienenrthovega kabineta bi bil: budget, banka, rekruti, srbska pogodba in rešitev kakšnih manjših nepolitičnih predlog. Finančni program se s sedanjo večino na noben način ne da izpeljati, to delo je prepuščeno ali novi večini ali novemu parlamentu.

Z vso gotovostjo se vzdržuje v zakulisnih občevanjih govorica, da je Bienenrth resno mislil tudi Slovenski klub pritegniti k večini, da je izbral že primerno osebo za ministrskega kandidata, a da se je njegova nakana razbila ob odločnem odporu južnoalpskih Nemcev, s katerimi so se v zadnjem trenutku izrekli tudi drugi frajzinski Nemci solidarne. Kršč. socialci pa si itak nič ne upajo, če vidijo, da bi Wolf ali Dobernig ne bila zadovoljna. Rajši hodijo z losvonromovci, nego z drugimi krščansko-socialnimi strankami, kar bo nazadnje tudi njih poguba.

Kriza bo, sodeč po današnji situaciji, v torek ali sredo končana. Lahko tudi prej, lahko pozneje, ker se situacije večkrat bliskoma spremenijo. Baron Bienenrth je pravzaprav že s celim kabinetom gotov, le notranji, poljedelski in delavski minister še mu manjkajo. Za notranje ministrstvo bo vzel po današnjih poročilih Nemca, sekijskega šefa v delavskem ministrstvu grofa Wickenburga, za delavsko sekijskega šefa v železniškem ministrstvu Čeha Mareka, za poljedelsko pa se imenuje nemška oseba, koje ime je tudi med Slovenci dobro znano.

Danes je torej novi kabinet že v toliko gotov: predsedstvo baron Bienenrth, notranje ministrstvo negotovo, finančno dr. Robert Mayer, naučno grof Stürgkh, pravosodno Hohenburger, trgovinsko Weißkirchner, železniško Glombinski, deželnoobrambovsko Georgi, gališko Zaleski, delavsko negotovo, poljedelsko negotovo.

Za Slovenski klub je odločilno, da ostaneta v kabinetu grof Stürgkh in Hohenburger. S tem je njega opozicijsko stališče dano. Slovenci bodo šli ob strani Čehov, čeprav so med njimi mladočehi in katoliško-narodni Čehi vedeli preprečiti, da bi zadnji čas pred krizo stopila Slovanska Jednota v akcijo. Ljubenzjivi dvorni svetnik dr. Ploj je sicer vedel tudi mladočehskim politikom pripovedovati, da se je Slovenski klub sprijaznil s Hohenburgerjem, kar pa je popolna neresnica, ki je merila menda le na to, da se zanese med češko delegacijo novo nezaupanje proti sovražnemu Slovenskemu klubu. Poslanec Ploj, ki si ni upal niti podpisati nujnega predloga, naperjene-

„Moj Bog!“ je rekla tetka bolešno, „ko pa mora biti! Saj veš, da čakam že par let na novi kožuhi, Jožko potrebuje čevlje, Ančka lepo kanafasko in Magdalenka kos platna za srajce. Potem bi bilo treba kos rožnatega platna za prevleke in par laktov hodnega za tvoje rokavce.“

„In kaj še?“ je vprašal stric mrzlo, z ironičnim posmehovanjem. Tetka je to opazila in se raztogotila.

„Nič več! Sosedki Janoškovi še moram kupiti obrisače, da ne pozabim.“

„No, hvala Bogu, bo že dovolj“, je pripomnil stric. „Tako ne bo treba nositi denar domu.“

Toda tetka je molčala kot grob. Ni si upala več nadaljevati svojega naštevanja. Mož je bil sicer zelo dober, ali za potrebščine v hiši ni imel razuma in če je česar potrebovala, je bila vedno huda vojska. Najraje je pustila tako reč dobro zaležati, toda v stričevi glavi.

Stric se je tako dolgo jezil in nosil naštete reči v glavi, dokler se ni hotel končno rešiti tega črva, ki mu je grizel v glavi, šel ter nakupil, česar si je tetka želela. In bilo je zopet dobro.

Precej časa sta bila oba tiha. V stričevi glavi je črv že deloval in tetka ga ni hotela motiti.

Voz je drkotal čez kamenje, prašiči so cvtlili, da ni bilo mogoče slišati niti besede.

Še-le ko je prišel voz na peščeno cesto, je naredila, kakor bi jo zaščegetalo v vratu:

„Mhm, mhm —“

„Kaj je že zopet?“ je vprašal stric ter se ozrl na njo. Dobro je poznal njene navade. „Si se mogoče še nečesa spomnila?“

„Da! Sosedovi Marici sem obljubila predpasnik. Saj veš, da sem ji botra“, je rekla tetka nesmelo.

„No, torej! Misli še dalje!“ je rekel sedaj stric ostro. „Posodim ti svinčnik, da si zapišeš!“

ga proti Hohenburgerju zaradi imenovanja Elsnerja, pač ni poklican, izmišljevat si in širiti take neresnice.

Državni zbor bo sklican dne 17. ali 18. januarja. Baron Bienenrth bo predstavil novi kabinet ter razvil program, na kar se bo otvorila o programu politična razprava, v kateri bodo večinske stranke prisegale pogojno in brezpogojno zvestobo, opozicijske stranke pa prišle s prvimi udarci proti vladi Bienenrth III.

Jožefa Rozmana stoletnica.

„Vrlemu možu v spomin.“

Jutri, dne 10. januarja, bo stoti rojstni dan moža, čigar spomin se ne sme pozabiti, ker je bil, kakor je njegov življenjepisec, rajni dekan Ivan Skuhala, o njem pisal, „značajan in navdušen Slovenec, učen in pobožen duhovnik in čez mero vnet in marljiv dušni pastir.“

Vseh teh vrlin dokazati mi ne pripušča niti čas niti prostor, hočem ob stoletnici njegovega rojstva le pokazati njegovo delavnost na socialnem polju, ki nam je bilo ob njegovi nagli smrti dne 12. avgusta 1875 še manj znano.

Ne vem, ali je ranjki poznal sveto življenje med tem izvoljenim nebeščanom prištetega blaženega Janeza Marije Vianney, župnika v Ars na Francoskem, ali ne, pa to je gotovo, da ga je zvesto posnemal, v nekaterih čednostih morebiti še prekašal.

Ko je stopil v dušoskrbje, še ni bilo obveznega šolskega obiskovanja. Rajni Rozman je prav v duhu odličnega slovenskega pedagoga, rajnega knezoškofa Antona Martina Slomška, povsodi, kjer je služboval, vpeljal in z velikim vspehom vodil slovenske nedeljske šole. Za plačilo sta mu dva šolska mogotca iz Gradea napravila krivično obtožbo, da je sovražnik nemške kulture.

To je moral slišati Rozman, ki je kot višji ogleda tedanjih vsakdanjih, večinoma nemških šol prejel toliko pismenih pohval za svoje delovanje. Gradčani so že takrat „hoteli slovenščino v slovenskih šolah pokopati“, kakor Rozman piše v svojem življenjepisu v konjiški kroniki.

Drugo eminentno socialno delo rajnega Rozmana je bila organizacija štirih stanov svojih župljanov v Konjicah. Knezoškof A. M. Slomšek so po

In zopet je nastopil molk.

Stricu se je kar videlo, kako neumorno deluje črv.

„No, tudi jaz imam različne potrebe, ne samo ti, draga Treza“, je spregovoril, ko so prašiči malo potihnili. „Za konje bi moral kupiti vajeti, lepe, tople odeje in bič. Potem bi rad imel za-se nove čevlje in lepši klobuk, ta je že umazan, kakor bi bil kovač“, je našteval stric ter prešel od gospodarskih potreb na svoje lastne.

„Oj, oj!“ se je čudila tetka. „Potem bo že sila. Tako ne prinesemo domu niti pet goldinarjev!“

„Gotovo da ne!“ je pritrdil stric ter se zamislil. Tudi tetki je postalo žalostno v duši.

Oba sta mislila ter računala, koliko bo vse to stalo. In naj sta računala, kakor sta hotela, konec je bil, da je razletel denar za prašiče, še predno sta ga imela v rokah, na vse strani. Zato se ji ma ni več ljubilo govoriti. Žalost ju je obšla pri misli, koliko truda in skrbi je bilo s prašiči, in če jih tedaj spravita v denar, pa ne bo ne tega ne onega. In zraven tega se je število potrebščin še vedno pomnoževalo.

„Navsezadnje še nama zmanjka denarja in jaz si nisem vzel seboj niti jednega groša!“ je grozil stric.

„Beži, Martin, ne straši! Saj mi je itak že hudo“, je pravila tetka in se komaj vzdrževala solz. „Kakor vidim, hočeš, da zopet opustim od svojega kožuha in to se ponavlja leto za letom.“

„Toda, draga ženka, to je draga šala“, je rekel stric modro.

Tetka si je pobrisala s predpasnikom solze. Tega stric ni mogel prenašati. Zdelo se mu je, da ji je storil krivico in začel jo je pomirjevati.

Ko pa sta prišla do mesta, je bilo zopet vse v redu. Peljala sta se naravnost na trg, kjer je že vladalo veselo življenje.

končanih prekucijah leta 1848 spoznali potrebo, kmečko prebivalstvo po raznih stanovih organizirati in ga o novih državljanjskih pravicah, kakor o njegovih dolžnostih primerno poučiti. V ta namen so dne 1. novembra 1849 vpeljali družbo sv. Križa, ki je poglaval v škofiji več mladik, ki so pa kmalu usahnile, ker je manjkalo na tem novem polju izvežbanih vrtnarjev.

Rozman je pri svojem prihodu (leta 1859) v Konjicah našel „križevsko družbo“ še pri življenju; presadil jo je s političnih na strogo cerkvena tla, na katerih še sedaj, 37. leto po Rozmanovi smrti, bujno raste in obilno lepega sadu rodi.

Leta 1870 je ustanovil Rozman „Katoliško politično društvo v Konjicah“, kateremu je bil prvomestnik od njegovega začetka do svoje smrti. To društvo ima posebno zaslugenje, da so se „konjiški polhi“ probudili, to je, da se je vzdramil ta, nekdanji tako zane-marjen okraj, da se sedaj sme v narodnem in verskem oziru prištevati najbolj probujenim slovenskim okrajem.

Rozman je bil pravi slovenski mecen za razne umetnosti in umetnike. Do smrti ni prenehal svojo nadzupnijsko cerkev popravljati in lepšati. Skrbel je za to, da so verniki ob vsakem velikem prazniku, posebno o Veliki noči, našli kako novo umetnino v cerkvi. Na Dunaju je še sedaj slovenski umetnik-podobar, kojemu je rajni Rozman pomagal do višje izobrazbe.

Doma v Konjicah se je trudil R. kmetom dajati lep vzgled skrbnega gospodarja in umnega kmetovalca. Veliko je storil, da se povzdigne umno sadjarstvo, v kateri namen je naročeval žlahtna drevesca, jih sadil na svojem obširnem posestvu in jih delil kmetom brezplačno. Ker takrat še ni bilo v Konjicah nobenega denarnega zavoda, opravljal je Rozman službo brezplačnega upravnika, da je ljudem pošiljal njihove prihranke v celjsko hranilnico in jim je varno shranjeval knjižice celjske hranilnice.

Bil je vzor slovenskega socijologa. Podkovan v vsaki stroki duhovske kakor svetovne izobraženosti. je bilo vse, kar je govoril pri mizi ali v družbi, tako dobro premišljeno in utemeljeno, da bi bil smel vse brez pomisleka dati tiskati.

Dodatek o Rozmanovi delavnosti na slovenskem slovstvenem polju. Da bi Rozman ne bil nič drugega napisal, kakor svoj molitvenik: „Družbine ali Dekliške bukve“, bilo bi njegovo ime neumrljivo. Ob Rozmanovi smrti leta 1874 so se tiskale te bukvice že osmokrat, vsakokrat je bilo po 3-400 iztisov. Predlanskim je izšel v tiskarni sv. Cirila v Mariboru trinajsti natis Rozmanovih „Družbenih bukvic.“ Toliko izdaj še Slomšekovo „Sv. Opravilo“ ni doživelo. Prvi Rozmanov spis je bil „Krščanski katoliški nauk“, okrajšan z dostavkom: „Dogodščine sv. vere Jezusove.“ Pozneje je spisal: „Cvetje krščansko-slovenske zemlje.“ Kot profesor pastirne in katehetike v Št. Andražu na Koroškem je pet let (od 1851 do 1856) urejeval Slomškov „Drobtinice“ in je v tistem času spisal: „Katehetiko ali poduk prvnencev v sv. veri“, knjigo, po kateri so se bogoslovci mnogo let učili katehetike. Velikana na slovstvenem polju se je izkazal Rozman v „Abecedni pravdi“, v kateri je sijajno zagovarjal dne 14. mar-

Stric Vašulka je zlezal z voza, poteptal parkrat z odrevenelima nogama, pomagal tetki na zemljo ter šel gledat, kake so cene.

Med tem je tetka odkasljala in ker je videla, kako se drugod že pridno prodaja, je zaklicala z močnim glasom:

„Lepa praseta — kakor naslikana!“

Ljudje so se že kupičili okoli voza.

„Za koliko par?“ je vprašal lepo oblečeni gospod tetko ter gledal z vidnim veseljem zares lepa praseta.

Tetka Vašulkova ga je pogledala ter se razveselila. Takoj je vedela, s kom govori.

Bil je to gospod oskrbnik z bližnjega gradu, ki so mu predani tako dobro prodali.

Spodobno ga je pozdravila ter rekla:

„Izvolite si jih samo izbrati. Martin pride takoj in pove ceno.“

Gospod oskrbnik je stopil v vsej svoji obsežnosti k vozu, kakor bi hotel zapreti vsem drugim pristop, ter brskal s svojo palco med praseta.

„Res lepo blago“, je pohvalil. „Če bo cena primerna, pa vzamem vse.“

Tetka je kar plavala v radosti.

„Prosim, samo izvolite. Blago je izvrstno, dobro rejeno“, je hvalila.

Tedaj se je povrnil stric Vašulka. Tudi on se je razveselil, ko je zagledal znanega dobrega kupca pri vozu. Razventega ga je veselilo, da je bila cena danes posebno visoka. Zamežikal je na skrivaj tetki ter pozdravil oskrbnika.

Ta pa je bil nevoljen.

„Mudi se mi k vlakcu. Torej hitro, striček, da se napravimo. Poznate me, da nimam rad dolgih razprav. Kaj stoji par?“

„No, torej, da vas ne zadržujem, gospod oskrbnik: šestnajst goldinarjev“, je rekel stric. „Sicer stanje sedemnajst.“

(Dalje prihodnjik.)

ca 1853 gajčico in novo obliko v slovenskih šolskih knjigah.

Naj ostane njegov spomin neminljiv tudi med poznimi rodovi, da se uresniči nagrobna, ki jo je napisal njegov naslednik častiti gospod dr. Jožef Uлага in se glasi tako-le:

„Zemlja krije tu moža,

o katerem res velja,

kar sam sv. Duh veli:

„Ljubljen'c Boga in ljudi

v blagem je spominu vsem,

Da si zmaknen njih očem!

Non ipse — sed ipsi.“

Politični pregled.

Nadomestna volitev.

V četrtek dne 5. t. m. se je vršila nadomestna deželnozborska volitev za prej Jodlbauerjev mandat v srednještajerskih mestih. Izvoljen je bil socialdemokratski kandidat Kollegger s 3334 glasovi. Nemški nacionallec Burgstaller je ostal s 1780 glasovi v manjšini. S to volitvijo se posestno stanje deželnozborskih strank ni nič spremenilo. Mandat je ostal v socialnodemokratskih rokah kakor je bil dosedaj. Vendar pa pomenja izid hudo breco za nemške nacionalce. Jodlbauerjeve nečedne afere, radi katerih je odložil svoj mandat, so nudile nacionalcem ugodno podlago za volilni boj, a vendar se jim ni posrečilo poraziti socialno demokracijo.

Ogrsko.

V ogrski poslanski zbornici je prišlo na razgovor razmerje s Srbijo posebno glede trgovinske pogodbe. Bathyanji je posebno ostro napadal ministra Aehrenthala, ki je kriv, da so se vse razmere zlasti tudi med Ogrsko in Srbijo, tako zelo poslabšale.

Raznoterosti.

Osebnost. Finančni minister je imenoval provizoričnega finančnega komisarja Štefana Sušeca pravim finančnim komisarjem pri loterijskem ravnanstvu.

Od davkarije. Davčni oskrbniki: Franc Bartošek v Mariboru, Vencel Horak v Slov. Bistrici in A. Orožen v Šmarju pri Jelšah so imenovani za višje davčne oskrbnike.

„**Narodni**“ interesi so v nevarnosti! — tako kriče neprestano celjski liberalci, da bi s tem kompromitirali naš boj zoper brezvestno gospodarstvo v celjskih liberalnih zavodih. Sicer celo vsak politični kalin, katerega hočejo celjski liberalci s temi frazami preslepiti, ve, da v mladoliberalnem jargonu „narodni“ pomenja toliko kot „pristno liberalen“, da pa ne bo nobenega dvoma več, zato hočemo enkrat za vselej pibiti, da se za tako besedičenje in cepljenje besed prav nič ne bomo brigali. Ako celjski liberalci res hočejo, da se zagotovo obstoj zvezinij podjetij, potem treba samo, da posežejo v žep in sami financirajo podjetja; saj to jim je dobro znano, kot so dali na združnem obnem zboru razumeti. Če pa mislijo, da bodo z denarjem naših posojilnic še naprej delali svojo „narodno“-liberalno politiko, potem jim moramo povedati, da se bodo korenito zmotili. Tedaj le odprite svoje možnje, vi celjski liberalci, če so vam v resnici na srečo zvezina podjetja v Celju!

Dr. Kukovec, večnemščinar, je zopet naroden postal, da more udrihati po naših poslancih. Njegov list očita dr. Benkoviču, da je enemu ministru pisal pismo v nemškem jeziku in da ga je hotelsko oboje v Gradcu vpisalo v imenik tujcev v slovnično nepravilni slovenščini. Našim liberalcem se morajo že v resnici možgani mehčati, če pišejo in izrabljajo take klobasarije. Notabene, to je oni dr. Kukowetz, ki si v deželnem zboru ne upa slovenski govoriti in je izustil gorostasnost, da dr. Benkovič s slovenskimi govori izživlje njegove zaveznike nemške nacionalce; to je oni dr. Kukowetz, ki je izdal načelo: več nemščine v ljudske šole! Res, kogar Bog hoče pogubiti, tega udari s — smešnostjo!

Dr. Janko Sernec — na zatožni klopi. Ta „kurator“ svetovne slave se pere v „Slov. Narodu“ ter triumfira, češ, saj je bil obtoženec obsojen v vseh točkah in sklepa iz tega, da se je izkazala njegova nedolžnost. Pustili bi mu to nedolžno veselje, ker se za njegovo dejanje in nehanje javnost prav malo zanima. Toda ker ta „kurator“ na vsak način hoče na solnce, zato mu v bodoče hočemo ustreči. Za danes le konstatiramo, da je ta „kurator“ tožil radi obdolžitve, ki se tičejo privatnega življenja in v tem slučaju dokaz resnice pravzaprav ni dopuščen. Ta „kurator“ pa tudi ve, da je popolni dokaz resnice v tako delikatnih zadevah doprinesiti izključeno in da najbolj utemeljena verjetnost obdolžitve še ne zadostuje za oprostitev. Sedaj pa naj ta „kurator“ naprej popravlja in naj se pere, kakor mu ljubo. Ljudski glas je in ostane božji glas!

Klub razporečenih. Ljubljanski listi poročajo, da je sodnija ločila zakon Hribarjev vsled njegove krivde. Ločitev je zahtevala žena Milica Hribar. Če bo šlo tako naprej, se bo Plojev klub lahko ob koncu sedanje legistaturne periode imenoval klub katoliško razporečenih.

Ljudsko štetje. Od mnogih strani, z dežele in mest, nam prihajajo mnogoštevilne pritožbe o nepravilnosti nemških in nemškutarskih števni komisarjev. Gotovo je, da bo na tisoče Slovencev vpisanih za Nemce, vsled česar že sedaj odločno zanikujemo, da bi letošnje ljudsko štetje podalo pravilno sliko narodnostnega razmerja na Spodnjem Štajerskem.

Südmarka v Št. Ilju je v groznih škripcih. Njeni naseljeni protestanti so jako nezadovoljni. Niso našli tistega eldorada v Št. Ilju, kateri se jim je obljubil. Letina je slaba, na tukajšnji zemljo niso navajeni, denarja pa niso nič prinesli s seboj. Sploh so ti naseljeni Nemci zelo dvomljivi ljudje. Mnogo je takih, ki so v Nemčiji vse zapravili in so jim tla postala vroča, ker so prišli navskriž s kazenskimi zakoni. Pred kratkim je zopet odšel sem privrandani vrtnar Goss. On se je sam hvalil, da je tekom svoje kratkega bivanja v Št. Ilju Südmarko spravil ob 800 K. Zdaj je šel nazaj v Vajnsberg, da bo tam Nemeem povedal, kake reči se dogajajo v Št. Ilju. Nezaslišana korupcija vlada v Südmarki. Prav je pa imel pastor dr. Albani, ko je svojim poslušalcem v Ljubnem pravil, da je med Nemci v Št. Ilju vse korumpirano.

Železniška vprašanja. V soboto dne 14. t. m. se bo vršila med kranjskim deželnim glavarjem pl. Sukljatom in štajerskim grofom Attemsom v Gradcu konferenca zaradi enotnega postopanja v železniških vprašanjih, ki interesirajo obe deželi, to je radi sotiske in polzelske železnice. Poslanec dr. Korošec je natančno informiral pl. Sukljeta o zahtevah štajerskih Slovencev.

Značilne zanimivosti. „Mir“ od 5. t. m. prinaša pod naslovom „Kako jih boli“ naslednje zanimivosti o liberalcih: „Kar so iskali, to so prejeli. Tajnik družbe sv. Cirila in Metoda je tožil „Mir“, namesto da bi mu družba kot najboljšemu zagovorniku in buditelju koroških Slovencev pomagala. Lepa narodnost „samonarodnih narodnjakov.“ Liberalci so se te razprave zelo veselili. Saj je agitiral za razpravo več tednov pred razpravo znani liberallec iz celovške okolice. K obravnavi sta prišla samonarodni Kobentar, kojega stranka se je zvezala pri občinskih volitvah v Št. Jakobu v Rožu z nemčurji, in Prosekar. Pa prišlo je drugače. Pogorela sta Berce in Tavčar. Ta poraz liberalcem ne da miru. „Korošec“, vredno glasilo „samonarodnega“ zaveznika nemškutarjev, napada sedaj „Mir“ in dr. Brejca, ker je Berce pogorel pred porotniki. Zakaj pa je šel tožiti? Seveda se zraven tudi laže, ker pravi, da je dr. Brejc govoril kakor kak nemški odvetnik proti slovenskemu duhovniku. „Korošec“ naj vendar ne sumniči tako pavšalno, ampak naj pove, kaj je pravzaprav govoril dr. Brejc. Kakor nemški odvetnik je govoril čisto nekdo drugi, to je zastopnik Berceta, ki ga je poslala proti našemu prvoboritelju pred nemško poroto — družba sv. Cirila in Metoda — žalostno dovolj! O žalostnem zastopstvu dr. Tavčarja je povedati „Korošec“ samo to-le: „Obtožitelj dr. Tavčar se je zastonj trudil temu oporekati.“ Da izvedo ljudje resnico brez „špegel“ „Koroščevih“, povemo še enkrat, pa ne s kakim pavšalnim, lažljivim sumničenjem, ampak dobesedno, kako je govoril liberalni narodnjak dr. Tavčar in kako „nemško“ je govoril dr. Brejc. Dr. Tavčar je po stenografičnem zapisniku apeliral na nemške porotnike, ko je vse slovenske porotnike odklonil, sledeče: „Jaz stojim deset let kot vodja liberalne stranke: mi smo se zvezali s svobodomiselnimi Nemci, in kdo drug je bil tisti, ki je to zvezo označil kot izdajstvo, nego gospod dr. Brejc, ki jo je razbil v deželnem zboru kranjskem, in danes igra pred Vami ulogo rešitelja Koroške!“

Pачenje naših krajevnih imen. Piše se nam: Pred kratkim sem čital v nekem listu tako pisana krajevna imena: Plač, Svičina, Vrtički vrh. Ti kraji se pa glasijo od pamtiveka po slovensko tako: Plavč (na Plavč, na Plavču, s Plavča), Svečina (v Svečini, iz Svečine), Vrtiče (na Vrtičah, z Vrtič). O Svičini ter o Vrtičkem vrhu v teh krajih živ krst nič ne ve. Kdor pa slovensko govori ali celo piše: Plač, Svičina, Vrtički vrh, ta pač nima ne duha ne sluha za slovensko govorico. Naj bi se tudi pri nas na slovenskem Štajerskem skrbelo in gledalo kaj na pravopis slovenskih krajevnih imen, kakor to želi deželni odbor kranjski. Ne pačimo sami imen, ko nam vendar že Nemci napravijo toliko spakedrank.

Neverjetno. „Slovenski Narod“ od dne 5. t. m. ima naslednje brzojavno poročilo: „Špital na Dravi. Železniški asistent Milan Petek je vpisal v listo za ljudsko štetje slovenščino kot občevalni jezik. Zaradi tega je bil poklican na županstvo, kjer so ga pozvali, naj navede nemščino kot občevalni jezik. Ker tega ni hotel storiti, ga je županstvo obsodilo v dvadnevni zapor, oziroma v denarno globo 20 K. Županstvo je na to brzojavno zahtevalo od železniškega ravnateljstva, naj se Petka nemudoma premesti. Ko se je stvar izvedela v trgu, je lastnik hiše, kjer stanuje Petek, odpovedal temu stanovanju.“ Sliši se to poročilo kakor kaka pripovedka iz tisoč in ena noč, a zgodilo se je v kulturni Avstriji.

Slovinci! Slovenke! Pridobivajte nove naročnike za našo „Stražo“.

Ali ste obnovili naročnino?

Ljudsko štetje. (Postopanje pri boleznih na gobcu in na parkljih.) Radi zabranitve razširjenja bolezni na gobcu in na parkljih se določuje sledeče: 1. Popisovalnim komisarijem, oziroma revizorjem, se naroča: 1. V hleve se ne sme stopiti v nobenem slučaju. 2. Pri dvorih, kateri so okuženi ali v nevarnosti okuženja, se ne sme stopiti, razun v hleve, tudi ne v hišo in postranska poslopja. 3. Pri vstopu v hiše in postranska poslopja (razun hlevov) neokuženih domov, ki niso v nevarnosti okuženja, se je izogibati onesnaženja obleke, prostih delov telesa in obuvala, kakor tudi dotika živine. II. Prebivalcem domov, ki so okuženi ali v nevarnosti okuženja, se nalaga: 1. Isti se morajo v svrhu štetja javiti na mestu, določenem in naznanjenem od občinskega predstojnika, in prinesiti s seboj potrebne listine. 2. Pri odhodu iz doma se mora obleka, prosti deli telesa in obuvala skrbno očistiti. V krajih, kjer je slinovka razširjena, določi tedaj lahko občinski predstojnik prostor, v katerega morajo prinesiti imejitelji okuženih domov izpolniti svojo listino za ljudsko štetje. V takih slučajih ni potrebno hoditi števnemu komisariju od hiše do hiše, kakor določuje zakon za ljudsko štetje.

Za rezanje sadnih cepičev za zimsko cepljenje je v januarju najprimernejši čas. Za cepiče odreži le takšne enoletne mladike, ki imajo debele in špičaste popke in sicer je za cepič najbolj sposoben srednji del mladice, kajti na spodnjem delu mladice so večidel le listni, v sredini lesni, na vrhu mladice so sicer tudi lesni popki, a les ni dovolj zrel. Ko si cepiče nabral, zveži jih v majhne snopiče, priveži na snopič leseno tablico, katero najprej namaži z oljnat redko barvo in napiši potem sadno vrsto. Nato skopaj v zemljo tako globok jarček, da bodo cepičevi snopiči, ko jih postaviš pokončno vanj in prisuješ, do polovice z zemljo prisuti. Če jih nameravaš rabiti za pomladansko cepljenje, prisuj jih na osonem prostoru, da prezgodaj ne poženejo.

Štajersko.

„Za pravdo in srce.“ Medvedova žaloigra „Za pravdo in srce“, ki se je vprizorila na kraljevo dne 6. t. m. na odru Katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flößerstraße 4, je popolnoma uspela. Ne da bi se spuščali v podrobno kritiko dela samega, lahko mirnega srca rečemo, da je igra zelo efektivna in prav pripravna za večje odre, ki imajo na razpolago nekoliko več oseb. Telovadni odsek Orel, ki je igro spravil na oder, zasluži vse priznanje, a je tudi z vspehom lahko popolnoma zadovoljen. V igri je nastopilo več diletantov-novincev, ki so se pa vsi vestno potrudili in so dobro rešili svoje vloge. Obisk je bil prav mnogoštevilen. Dvorana je bila napolnjena in je vse z napeto pazljivostjo sledilo dogodkom na odru. Živahno pritrdjevanje, ki so ga želi igralci po vsakem dejanju, naj jim bo skromno plačilo za nemali trud, ki je bil združen z vprizoritvijo. Med poslušalci je bilo tudi več nepotrebnih kritikov. Kakor slišimo, se ti mladi liberalni gospodje vežbajo na popolnoma nepristojnih mestih v zabavljanju čez našo prireditelje. Povemo: Orlovská organizacija vrši v Mariboru velevažno kulturno-narodno delo. Zbira mlade ljudi, ki bi se drugače gotovo zgubili v nemškem morju. Zato je vsako zabavljanje čez Orle zelo protinardno in grdo. To naj si zapomnijo zlasti vsi negodni mladiči, ki niso storili v dobrobit našega ljudstva še nič in so mogočni samo v narodnih frazah!

Slovensko gledališče v Mariboru. Včeraj dne 8. t. m. se je predstavljalo na odru mariborskega Narodnega doma burko „Svet brez mož.“ Igra spada v ono kategorijo, o kateri se ne zgublja veliko besed. Zato tudi mi samo registriramo prireditev, ne da bi se spuščali v podrobnosti. — Prihodnja predstava v nedeljo dne 15. t. m., popoldan ob pol štirih. Igra se „V znamenju križa“, krasno zgodovinsko sliko iz časa preganjanja kristjanov.

Maribor. C. in kr. poročnik vojne mornarice Adolf Potočnik se je ponesrečil dne 30. decembra pri tekmi s smučmi. Pripeljati se je moral v tukajšnjo bolnišnico, ker je imel strto nogo.

Maribor. Na novega leta dan je skočil tukajšnji mesar Franc Uršič z voza, a je imel nesrečo in si je pri tem strl levo nogo.

Maribor. Dne 30. grudna se je hotela 40letna Antonija Kolarič, delavkinja, vsled prepira z možem zastrupiti. Spila je neko zastrupljeno tekočino. Rešilni voz jo je pa še pravočasno odpeljal v bolnišnico. Kolarič je izven smrtne nevarnosti in bo kmalu ozdravila.

Razvanje. Anton Lešnik, krojač v Razvanju, je hotel dne 3. t. m. svojemu sosedu pomagati držati poln voz drv, da se ne bi prevrnil. A ker je bil voz pretežak, ga Lešnik ni mogel vzdržati in se je voz prevrgel na njega. Ljudje so ga sicer kmalu rešili izpod voza, a ker je zadobil več notranjih poškodb, so ga morali poslati v bolnišnico.

Tezno pri Mariboru. Na novega leta dan so se v neki krčmi na Teznu sprli fantje med seboj. Znani pretepač in ponočnjak Franc Holzknecht iz Tezna je napadel nič hudega slutečega delavca Alojzija Nežmaha od zadaj in je začel po njem neusmiljeno s pestjo udrihati. Bil ga je toliko časa, da mu je prizadjal več poškodb na glavi in je Nežmah konečno nezavesten obležal na cesti.

Jarenina. V nedeljo dne 15. t. m. se bo vršil v prostorih posojilnice po večernicah občni zbor tukajšnega političnega društva. Poročal bo pri tej priliki tudi eden izmed naših gospodov poslancev.

Jarenina. Sedemnajstletni gajšic Klobaša, ki je umoril Donkota, je bil še-le par mesecev v Jarenini. Kod je prejel hodil in kolikokrat je bil že prej kaznovan, bo dognala sodnija. Doma je neki od Št. Petra pod Svetimi gorami. Jareninski fantje z njim niso občevali. Ve se o njem le toliko, da, kakor drugi pekovi uslužbenci, tudi on ni zahajal v cerkev in da je delal dolgove po krčmah. Svoje hudo delstvo je hladno in cinčno priznal. Na vsakega je naredil žalosten utis fanta brez vsake vzgoje. Dobro je, da se je že drugi dan sam izdal z oropano uro in z bankovci. Razburjenje ljudstva se je s tem znatno poleglo. Vse omiljuje le Donkota in njegovo družino ter nesrečni slučaj, ki je prinesel tega gajšica v našo faro.

Jarenina. Na kraljevo se je vršil v posojilnici dobro obiskan mladeniški shod. Govoril je temeljito in poljudno gospod pater Joannes iz Lipnice o pomenu zraka za človeško zaravje. Ogorčeno se je tudi ob sodilo tendenciozno pisarjenje nemških časnikov o hudo delstvu gajšicov, kakor da bi med Nemci ne bilo falotov.

Cirkovce napredujejo. Kdo to trdi? Mi vsi, ki vidimo in slišimo. Ali naj dokažemo? Zakaj pa ne, ker to ni za nas nobena težava. Torej le nekoliko o bilanci lanskega leta! Da morajo odborniki pri cirkovski posojilnici ob uradnih dneh sprejemati in oddajati visoke kupe stotakov in večkrat tudi tisočakov, to je znano; da imamo nov poštni urad za Cirkovce, to smo že povedali, nismo pa še poročali, da smo dobili in otvorili tudi že šesti razred ljudske šole. Stavba novega župnišča je pod streho, in za naše postajališče dohajajo sedaj kar celi vlaki peska iz Sterntala. Za vse te pridobitve je bilo treba boja, o tem pa ne bomo govorili, ker to sami znate, da tudi v Cirkovcih brez boja ni zmage. Ako tega ne verjamete, pridite na pogovor vsaj tedaj, ko bo lokomotiva prvič zabrlizgala pri čuvajnici štev. 5! Če bo morebiti že tedaj postavljena restavracija, pomenili se bomo lahko kaj več, ako nam Bog da življenje in zdravje tudi v novem letu, kar iz srca želimo vsem prijateljem naše „Straže.“

Celje. Gospod profesor Anton Cestnik je bil čez božične praznike v Rimu. Bil je tudi v posebni avdijenci sprejet pri svetemu očetu Piju X. v spremstvu gospoda dr. Lohningerja, rektorja Anime.

Celje. Župan dr. Jabornegg iz Stare gore še ostane župan. Ljubeznjivi mestni očetje so ga nekaj razjezili. Radi tega je pa takoj podal demisijo. Kmalu pa se je dal pogovoriti in vzame demisijo nazaj.

Slovenjgradec. Zadržna zveza v Mariboru priredi v sredo dne 18. januarja 1911 živinorejski tečaj v dvorani Narodnega doma v Slovenjgradu. Začetek točno ob 9. uri predpoldan. Konec ob 5. uri popoldne. Predavajo: župnik Rožnik iz Selc na Kranjskem, živinorejski inštruktor Fr. Kristof in nadrevizor Vlad. Pušenjak o živinoreji, zboljšanju hlevov in pašnikov, o živinorejskih zadrugah in o združni prodaji živine. Kmetje! Udeležite se tega tečaja v obilnem številu!

Novacerkev. Občni zbor bralnega društva novocerkevškega je bil dne 31. decembra 1910. Udeležili so se ga največ fantje in dekleta. Velečastiti gospod kaplan Ivan Zakošek je imel zanimiv govor o krščanskem časopisju, ki so ga zbrani z zanimanjem poslušali. Društvo je imelo 42 udov. Dne 5. julija se dekleta Marijine družbe priredile krasno uspelo igro „Čašico kave.“ Dohodkov se je nabralo 147.64 K, stroškov je bilo 125.83 K. Novih knjig se je kupilo za 45.73 K, prebralo se jih je 600, kakor kaže izkaz. Mladenci se že pripravljajo in še pred pustom bomo imeli igro. K veliki noči priskrbeli bodo dekleta za veselico. Gibanje živahno, dela dovolj.

Ljutomer. Pri podiranju dreves ubilo je v Desnjaku mladeniča J. Lašiča. To je v naši bližini tekom 14 dni že drugi slučaj. Bodite pri tem delu bolj previdni!

Ljutomer. Umrl je v Radomersčaku daleč okoli znani gospod Fr. Janžek v 81. letu svoje starosti. Pokojni je bil brat gospoda majorja Janžeka, bivajočega sedaj pri Svetinjah. N. v m. p.!

Ljutomer. Naš trg je bil v noči od 3. na 4. t. m. prvič električno razsvetljen, pa le glavne ulice. Krasna je luč, pa tudi breme za nas tržane „Krasno“, ko se bode reklo: „Občinski naš urad — plačaj!“

Pameče pri Slovenjgradu. V noči od srede na četrtek dne 5. t. m. je na potu proti domu zmrznila 60letna prevžitarica iz Trbojn Marija Hanžej, p. d. Verhovnica. Žrtev nesrečnega alkohola!

Poljčane. Novi tamburaški zbor priredi dne 2. svečana na svečnico ob 4. uri popoldne prvo veselico in zabavni večer s šaljivo pošto v gostilni gospoda Franca Gajšeka. K prav obilni udeležbi vabi tamburaški zbor.

Gornja Poljskava. Dne 3. t. m. je jezdil Franc Pivec, posestnik na Selah, konja od kovača domov. Blizu doma se je pa konj spotaknil in padel. Pivec je prišel pod konja in si zlomil levo nogo.

Slov. Bistrica. V Trstu se je zastrupila dne 5. t. m. Terezija Pernat, ki je služila pri neki družini. Akoravno so jo skušali rešiti, je vendar bilo prepozno in je umrla med vožnjo v bolnišnico. Kakor pa pravijo, je bil vzrok samoumora nesrečna ljubezen.

Trbovlje. Ljudsko gibanje. Lansko leto je prineslo v tem oziru razočaranje. Menda ni župnije v naši škofiji, ki bi mogla navesti tako veliko število rojencev, kakor Trbovlje. Leta 1910 namreč ni bilo nič več in nič manj rojenih, kakor 600, reci: šest sto človeške veljave, to je 60 več, kakor leta 1909. Kdor si hoče zdravja pridobiti, naj pride v Trbovlje, kjer število mrtvecev nazaduje, kajti leta 1910 jih je umrlo komaj 279, to je 37 manj, nego leta 1909. Trbovlje je torej eno najbolj zdravih krajev, četudi je navadno polno dima. Poročenih je bilo pa 83 parov. Statistik bo torej imel s Trbovljami veselje, ker mu bo letošnje ljudsko štetje za novo leto najbrže prineslo število 14.000 živih človeških bitij.

Trbovlje. Volitve so končane. Rajni „Narodni Dnevnik“ je bil jako zadovoljen, da so zanj tako dobro izpadle. Privoščimo mu to veselje, naj nad oblaki, ali pa pod zemljo — kamor je najbrže obsojen, ker bo moral še na ta svet hoditi strašit razne posojilnice, da naj ga hitro rešijo s tisočaki, sicer jih bo hodil vedno strašit — premišluje o nevhvaležnosti liberalnih Slovencev. Dne 3. prosinca smo imeli županske volitve. Izvoljen je zopet prejšnji župan gospod Gustav Vodušek.

Trbovlje. Še nekoliko besed k našim občinskim volitvam. Zakaj se je šlo našim liberalcem? Trdijo za to, da ostanejo Trbovlje slovenske. I, seveda! Da ostanejo slovenske, zato so liberalci ponudili Nemcem osem odborniških mest. Zato sklepajo zvezo s socialnodemokratsko internacionalno stranko in glilajo za kompromisne kandidate. S tem seveda rešujejo slovenske Trbovlje! Bodimo odkritosrčni! Liberalni politiki, ki jo vodi župan Vodušek, se je šlo samo za to, da ostane občinsko gospodarstvo še nadalje v njegovih rokah. Je li to ljudska volja, zato se ne zmeni Vodušek. Liberalcem je vsak zaveznik dober, samo da pomaga ubijati „klerikalce“, ki Voduška ne marajo!

Petrovče. Dne 6. t. m. je mladinska organizacija društva „Gospodar“ uprizorila Medvedovo žaloigro „Za pravdo in srce.“ Odkrito povedano, nismo dosti pričakovali od te prireditve in sodili, da so Petrovčani preveč predržni, da si upajo na tako težko igro. Pa zgodilo se je, da smo šli domov prijetno presenečeni in iznenadeni. Taki igralci bi delali čast tudi kaki organizaciji po mestih. Skoro neverjetno je, da se priprostori kmečki fantje tako znajo uglobiti v globoko zamišljeno Medvedovo žaloigro. Pa igra je spravila na dan, da imamo v petrovski mladinski organizaciji še marsikak talent, ki smo ga doslej premalo cenili. Kajti dobra polovica igralcev je nastopala prvokrat. Čast požrtvovalnim mladeničem in mladinkam petrovskim! Naprej sedaj in vedno višje. — Med gledalci smo opazili tudi dokaj liberalcev. Bili so to pot izjemoma dostojni in mirni. — Splošno se sliši med občinstvom želja, da se igra ponovi. Ob tej priložnosti nas sili srce, da zopet opozorimo Petrovčane in okoličane, ki so napolnili razsežno dvorano društvenega doma, naj s polnim zaupanjem izročajo svojo mladež v varstvo naših katoliških organizacij. Glejte, kako živahno življenje valovi in polje v naših društvih! Pri nas je doma resno izobraževalno delo, pa tudi veselje in zabava: igre, telovadba, petje, taboranje, sestanki, predavanja, knjižnica polna lepih knjig, dobri časopisi — vsakdo lahko najde kako njeemu primerno razvedrilo. Odložite že vendar enkrat tiste prazne predsodke, ki so vam jih vcepili lažnjivi liberalci, odvržite tisti strah pred prav liberalnimi zagrizenci, ki sami ne delajo ničesar, pa iz nevoščljivosti tudi drugih ne pustijo k poštenemu društvenemu delu, pridite odkrito k nam, v naše vrste, saj vam gleda iz oči želja in veselje do našega društvenega dela! Pustite liberalno barko, ki se potaplja! Ne bojte se psovanja pijanih razgrajčev, saj so psovali tudi nas, pa smo močnejši kot kedaj, in še gremo vedno dalje in višje. Psi lajajo, mi jezdimo naprej. Čim več nas bo, tem lažje bomo vršili započeto delo ter se lotili tudi še težavnejših nalog, ki še čakajo našo mladinsko organizacijo! Na svidenje pri ponavljanju, na svidenje v naših društvenih prostorih!

Rečica. Zadržna zveza v Mariboru priredi v četrtek dne 19. januarja 1911 živinorejski tečaj v gostilni gospoda J. Stiglica (Cuješ) v Rečici ob Savinji. Začetek točno ob 9. uri predpoldan. Konec ob 5. uri popoldan. Predavajo: župnik Rožnik iz Selc na Kranjskem, živinorejski inštruktor Fr. Kristof in nadrevizor Vlad. Pušenjak o živinoreji, zboljšanju hlevov in pašnikov, o živinorejskih zadrugah in o združni prodaji živine. Kmetje! Udeležite se tega tečaja v obilnem številu!

Gornjigrad. Po prizadevanju gospoda poslanca dr. K. Verstovška se vrši dne 15. t. m., ob 11. uri popoldne v Gornjemgradu v dvorani izobraževalnega društva poučni gospodarski shod, na katerem bode predaval c. kr. komisar za agrarične operacije gospod Sima iz Celja o „novih agrarnih zakonih ter o agrarnem postopanju na Štajerskem.“ Gospod poslanec si prizadeva, da pride na ta shod tudi predavati nadzornik planinstva gospod Posch od namestnijske v Gradcu. Skoro gotovo se udeležijo shoda tudi vodja ekspoziture gospod dr. Hohl. Po shodu se bodo zaslivali in dajale informacije glede pašnikov zastopnikom oblastij, da pride enkrat to velevažno gospodarsko vprašanje tega okraja v pravi tok.

Gornjigrad. Na podlagi razgovora zadnje seje okrajnega zastopa bode še ta mesec gospod poslanec dr. Verstovšek stopil v stik z odborniki okrajnega zastopa glede železnice, da se pričnejo odločni koraki v rešitev tega zelo važnega vprašanja.

Naročite Stražo!

Vage

za vagon, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablice in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdelane ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
slovenska obrt.

Novo izšlo

v Tisk. sv. Cirila

v Mariboru:

Prošnje za domovinstvo.

Tedensko poročilo o nalezljivih boleznih.

Velika zaloga

dobro snaženega postelnega perja po vsaki ceni priporoča trdka

Jožef Ulaga, Maribor

Tegethof. cesta 21.

xxxxxxxxxxxx

Trgovina špecerijskega blaga
Milan Hočevar Celje

Zaloga pražene kave „Au Mikado“.

Priporoča za tekoči čas pod zagotovitvijo točne in solidne postrežbe:

ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajke rum, slivovke, brinjevca, konjaka in raznovrstnih likerjev. Sveže rozine, grozdice, civebe, mandelne, lešnike, orehe, bosanske češnje, strdi itd.

Živinorejcem nudim za pitje svinj dobro znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi v moji zalogi zanesljiva, kaljiva semena za polja in vrtove.

Tudi priporočam raznovrstnih, voščenih in drugih sveč, kadilo in olje.

177

Slovenska trgovina

J.N. Šoštarič, Maribor

samo Glavni trg šte. 9

priporočam p. n. občinstvu svojo veliko zalogo svakovrstnega najnovejšega in najmodnejšega blaga iz samo prvih in najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: ::

Slovenci! Slovenke!
Agitirajte za nove naročnike!
Straža naj bo v vsaki gostilni
in trgovini na razpolago!

Veletrgo vina špecerijskega
blaga in deželnih pridelkov
Anton Kolenc: Celje

Narodni dom in Graška cesta 22 v lastnih hišah.

Naznanja, da kupuje svakovrstne deželne pridelke vsako množino po najvišjih dnevnih cenah, osobito suhe gobe, laneno seme, fižol, kumno, svakovrstno žito, konoplje itd. ter sadje sveže in suho.

Priporočam se gospodom kolegom trgovcem za nakup vedno svežega špecerijskega blaga in deželnih pridelkov, ker jamčim za pošteno in dobro postrežbo po najnižjih dnevnih cenah. — Gospodom duhovnikom priporočam svakovrstne sveče, kadilo in olje za cerkve.

Slavnemu občinstvu zagotavljam točno in solidno postrežbo z vedno svežim blagom in najnižjih cenah. Nadalje premore na cele vozove, debel K 2-10, droben po K 1-40 100 kg na dom postavljen v Celju, drugam, po dogovoru. 148

Pismena naročila se z obratno pošto izvrše.

Predlva vsake množino se kupi kakor tudi solnate vreče.

Založnik in izdajatelj: Konzorcij „Straža“.

Hotel Trabesinger v Celovcu :

Velikovška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. —

Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer. 188

Velike dvorane za shode in veselice.

Lastnik: Ivan Millonig.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

na debelo in na drobno

Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporočam po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, svakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

v lastni hiši (Hotel pri belem volu) v CELJU, Graška cesta.

Poštno hranilnični račun št. 92.465. — Telefon št. 8.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka rentnega davka.

Domači hranilniki se dajejo na dom brezplačno.

Hranilne knjižice drugih zavodov se sprejemajo kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo.

Oskrbuje svojim članom izterjevanje njihovih terjatev.

Brezplačno reševanje vseh zadev.

Posojila na zemljišča po 5 %, do 5 1/2 %, brez in z amortizacijo.

Posojila na zastavo vrednostnih listin.

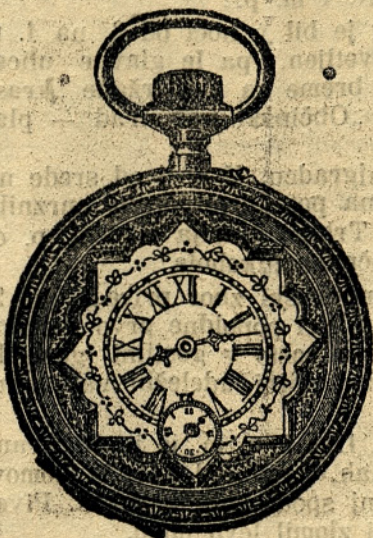
Osební kredit na menice in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji.

Konvertacija vknjiženih dolgov z najmanjšimi stroški.

6 belih

... rjuh zelo debele in ...
po 2 m 14 K, po 2 1/4 m po
16 K, iz domačega lanenega
platna po 2 m 18 K, po 3 1/4
m 20 K, razpošilja franko
narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki v Celju.

Svoji k svojim!

Urar, očalar
in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 39

peró kolodvorom, priporočam svojo bogato zalogo zlatar, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.

Priznane najboljše igrle za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

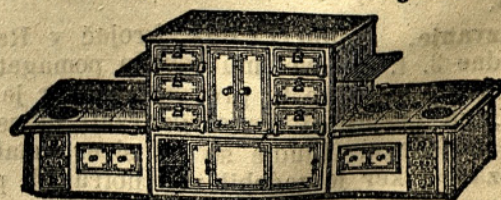
Išče se

tajnik za posojilnico

v mestu na Sp. Štajerskem. Nastop 1. februarja 1911. Plača po dogovoru. Prošnje z zahtevki plače se naj pošiljajo na naslov Vlad. Pušenjak, nadrevizor v Mariboru. 196

NASIM GOSPODINJAM

priporočujemo priznane najboljše pridelke za kavno „ZAGREBSKI pravi FRANCK“ s kavnim mlinčkom, kot izvrstni domači izdelek. 52

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus“ štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Odgovorni urednik: Lav K Kemperle.

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.